

Arrest

nr. 286 893 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VANBESIEN
St. Guibertusplein 14
2222 ITEGEM**

tegen:

de burgemeester van de gemeente Heist-op-den-Berg

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarig kind X, op 7 november 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Heist-op-den-Berg van 7 oktober 2022 *“tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf”* (bijlage 41ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANBESIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van administratief medewerker I. LAUREYS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers echtgenote, A.S.R., werd op 8 mei 2020 voor een periode van één jaar gemachtigd tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 28 april 2021 werd deze machtiging verlengd tot 7 mei 2022. Volgens verzoeker werd deze machtiging op 7 april 2022 opnieuw verlengd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.2. Op 13 april 2021 diende verzoeker voor zichzelf en zijn dochter een eerste aanvraag in om toelating tot verblijf op grond van de artikelen 10bis en 10ter van de Vreemdelingenwet.

1.3. Op 11 mei 2021 besliste de betrokken gemeente om deze aanvragen niet in aanmerking te nemen (bijlagen 41ter). Verzoeker tekende een beroep aan tegen deze beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest van 6 oktober 2021 met nr. 261 725 verwierp de Raad dit beroep.

1.4. Op 16 december 2021 diende verzoeker voor zichzelf en zijn minderjarig kind een tweede aanvraag in om toelating tot verblijf op grond van de artikelen 10bis en 10ter van de Vreemdelingenwet.

1.5. Op 7 oktober 2022 beslist de betrokken gemeente om deze aanvraag opnieuw niet in aanmerking te nemen. Deze beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 7 oktober 2022.

Dit is thans de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Gelet op artikel 26/2, § 3, 3^e lid, of artikel 26/2/1, § 2, 2^e lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam: [R.] + kind [R.E.L.] °[...]

Voorna(a)m(en): [F.C.]

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...] Suriname

Identificatienummer in het rijksregister:

Verblijvende te / Verklaart te verblijven te: [plaats, straat en nummer]

heeft zich op 16-12-2021 (dag/maand/jaar) bij het gemeentebestuur aangemeld om een verblijfsaanvraag in te dienen met toepassing van de artikelen 10bis en 10ter, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag is niet in aanmerking genomen en is niet doorgestuurd naar de Minister of zijn gemachtigde op grond van het feit dat:

x de vreemdeling tot staving van zijn aanvraag niet alle bewijsstukken overlegt die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden vastgesteld bij artikel 10bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, te weten: volgende documenten ontbreken:

Bewijs dat ref. persoon beschikt over toereikende, regelmatige en stabiele bestaansmiddelen, het bewijs dat ref. persoon over een Ziekteverzekering beschikt die alle risico's in België dekt voor zichzelf en de andere leden van de familie.

[...]”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft een synthesememorie ingediend. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”*.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat de Raad beschouwt als een enig middel, voert verzoeker onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt, in zijn synthesememorie, de volgende toelichting bij zijn middel:

“De bestreden beslissing stelt de volgende motivering:

[...] ”

Verzoekers kunnen hiermee niet akkoord gaan

1. Ontbrekende documenten omtrent voldoende bestaansmiddelen, huisvesting en ziekteverzekering zijn niet vereist

De documenten die verwerende partij aanhaalt die niet zouden zijn overgemaakt door verzoekers, zijn niet vereist voor de procedure in kwestie.

Verzoekers hebben dit ook expliciet aangekaart bij begeleidende brief door hun raadsman dd. 29 november 2021:

"Gelet op het feit dat huidige aanvraag is gebaseerd op de toekenning van het verblijfsrecht van mevrouw S.R. op basis van een medische regularisatie-aanvraag is verzoeker vrijgesteld van het voorleggen van het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, huisvesting en ziekteverzekering en dit conform de omzendbrief dd. 13 december 2013. "

(Stuk 5: Schrijven raadsman verzoekers dd. 29 november 2021)

Uit de relevante rechtsleer blijkt overduidelijk dat indien men een aanvraag tot verblijf op basis van gezinshereniging indient, dat men niet aan deze voorwaarden dient te voldoen, hetgeen ook bevestigd is door de Dienst Vreemdelingenzaken:

"Wie op basis van medische regularisatie 9ter een beperkt of onbeperkt verblijf kreeg, is het eerste jaar na de gegrondheidsbeslissing vrijgesteld van de voorwaarden gezinshereniging. De betrokkenen hoeven geen bewijs van voldoende bestaansmiddelen, huisvesting en ziekteverzekering voor te leggen. Dat is wel nodig als het gaat om gezinsvorming. Dat blijkt uit de omzendbrief van 13 december 2013. " (Agentschap Integratie & Inburgering, Een jaar vrijgesteld van voorwaarden gezinshereniging na gegronde 9ter, 2014, <https://www.agii.be/nieuws/een-jaar-vrijgesteldvan-voorwaarden-gezinshereniging-na-gegronde-9ter>)

"Tweede praktijkwijziging DVZ

In 2019 bevestigde DVZ aan het Agii dat het zijn praktijk opnieuw aanpast en opnieuw vrijstelt van de materiële voorwaarden:

- de echtgenoot, partner, minderjarige kinderen en het meerderjarig gehandicapt kind van een medisch geregulariseerde
- op voorwaarde dat de verwantschapsbanden al bestonden voordat de referentepersoon een verblijfsrecht in België bekam
- en mits de aanvraag gezinshereniging ingediend wordt binnen het jaar na de toekenning van de gter Vw machtiging. "

(Agentschap Integratie & Inburgering, Medisch geregulariseerden niet meer vrijgesteld van voorgaarden gezinshereniging tijdens eerste jaar, 2019,

<https://www.agii.be/nieuws/medisch-geregulariseerden-niet-meer-vrijgesteld-vanvoorwaarden-gezinshereniging-tijdens-eerste-jaar>)

Daarbij dient te worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (R.V.V.) in zijn arrest dd. 22 februari 2018 gekend onder 200 115, expliciet ook heeft gesteld dat de voorwaarden, zoals vooropgesteld door verwerende partij, in de praktijk niet vereist zijn ingeval de referentepersoon toegelaten is tot een verblijf conform art. 9ter Vreemdelingenwet:

Il ressort de ce qui précède que le 5ème alinéa du 2ème paragraphe de l'article 10 précité doit être interprété en ce qu'il vise tant les membres de la famille des personnes auxquelles le statut de réfugié ou de protection subsidiaire a été reconnu que ceux des étrangers autorisés au séjour en vertu de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980. Par conséquent, la partie défenderesse ne pouvait exiger de la requérante qu'elle apporte la preuve de l'existence, dans le chef de son époux, d'un logement suffisant, d'une assurance maladie ainsi que de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants. (Stuk 6 : Arrest R.V.V. dd. 22 februari 2018 gekend onder 200 115)

Verwerende partij kan aldus niet zomaar eisen van verzoekende partijen dat zij deze documenten zouden bijbrengen, daar zij hiervan vrijgesteld zijn.

Dit is aldus duidelijk in strijd met de hierboven vermelde artikelen.

2. Nota verweerder dd. 24 november 2022

In haar nota stelt verwerende partij eenvoudigweg dat de vrijstelling enkel zou gelden het eerste jaar van de (eerste toegekende) medische regularisatie.

Verzoekers wijzen erop dat de medische regularisatie van mevrouw S.R.A.A. echter bij beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 29 mei 2020 ontvankelijk en gegrond verklaard is, doch deze beslissing was enkel geldig voor een periode van één jaar (stuk 3)

Dit impliceert dat deze beslissing van rechtswege zou eindigen, tenzij als mevrouw S.R.A.A. tijdig een nieuwe aanvraag indient, waarbij zij uiteraard opnieuw alle nodige documenten dient te voegen, waaronder een geheel nieuw medisch onderzoek mét bijhorend attest.

Het gaat aldus niet om een eenvoudige administratieve verlenging, maar een geheel nieuw onderzoek gelet op de huidige situatie en actuele medische toestand van mevrouw S.R.A.A..

Bij nieuwe beslissing dd. 28 april 2021 is dan ook bepaald dat mevrouw S.R.A.A. een nieuw verblijfsrecht krijgt (medische regularisatie) tot en met 7 mei 2022.

Het gaat hierbij dus om een nieuwe beslissing tot verblijf om medische redenen, waarbij uiteraard ook opnieuw de termijn geldt dat gezinshereniging mogelijk is zonder dat aan de 5 bijkomende voorwaarden van voldoende bestaansmiddelen, huisvesting en ziekteverzekering niet gelden.

Verwerende partij brengt bijgevolg in haar argumentatie een nieuw element aan in de omzendbrief, meer bepaald stelt zij dat er slechts rekening kan gehouden worden met een termijn van één jaar vanaf de eerste beslissing.

Dergelijke interpretatie van de omzendbrief gaat niet op.

Er werd enkel voorzien, na tussenkomst van het Grondwettelijk Hof, dat de vrijstellingen ook zouden gelden voor de verblijfsvergunningen van beperkte duur.

Dit impliceert natuurlijk de mogelijkheid om deze beslissing van beperkte duur te verlengen, waardoor automatisch een nieuwe beslissing wordt genomen van beperkte of onbeperkte duur en dit op basis van nieuwe elementen, quod in casu fit.

Verwerende partij kan aldus niet zomaar eisen van verzoekende partijen dat zij deze documenten zouden bijbrengen, daar zij hiervan vrijgesteld zijn.

Dit is aldus duidelijk in strijd met de hierboven vermelde artikelen.

Voor de goede orde van zaken wensen verzoekers nog te benadrukken dat er opnieuw op 7 april 2022 een nieuwe beslissing tot verlenging werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken omtrent de medische regularisatie van mevrouw S.R.A.A."

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat verweerder bij het nemen van een beslissing minstens moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken

3.3. De in casu relevante bepalingen van artikel 10, §1 en §2 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"§ 1 Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

[...] 4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalft indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel

49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten:

– de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

– hun kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;

§ 2

[...]

De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.

[...]

Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling en van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt.

[...]

Alle in § 1 bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.”

3.4. Verzoeker betoogt onder meer dat hij is vrijgesteld van het voorleggen van het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, huisvesting en ziekteverzekering en dat dit expliciet werd aangekaart in een begeleidende brief van zijn raadsman van 29 november 2021. Hij zet uiteen dat de raadsman hierin de aandacht vestigde op het feit dat de aanvraag van verzoeker is gebaseerd op de toekenning van de verblijfsmachtiging aan zijn echtgenote, mevrouw S.R., dit op basis van een medische regularisatie-aanvraag. De raadsman stelde dat verzoeker is vrijgesteld van het voorleggen van het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, huisvesting en ziekteverzekering, en verwees hierbij naar de omzendbrief van 13 december 2013. Deze brief voegt verzoeker als stuk 1 bij huidig verzoekschrift.

3.5. In deze brief werd verwezen naar de omzendbrief van 13 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wat betreft de voorwaarden tot gezinshereniging, die door het Grondwettelijk Hof in het arrest nr. 121/2013 van 26 september 2013 geïnterpreteerd werden (BS 20 december 2013). Deze omzendbrief bepaalt het volgende:

“[...] Naar aanleiding van de beroepen tot nietigverklaring van de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de voorwaarden tot gezinshereniging, heeft het Grondwettelijk Hof, in zijn arrest nr. 121/2013 van 26 september 2013 (B.S. 22/11/2013), de bepalingen onderzocht met betrekking tot de voorwaarden opdat een vreemdeling een verblijfsrecht op het Belgische grondgebied zou kunnen genieten in het kader van gezinshereniging.

Deze omzendbrief heeft tot doel :

- de bepalingen te vermelden van de wet van 15 december 1980 die door het Grondwettelijk Hof vernietigd werden en het voorwerp zullen uitmaken van een wetgevend initiatief;

- sommige artikelen van de wet van 15 december 1980, zoals die geïnterpreteerd werden door het Grondwettelijk Hof, uit te leggen.

Het geeft daarom een overzicht van de standpunten van het Grondwettelijk Hof en bepaalt de gevolgen voor de aanvragen tot gezinshereniging.

(...)

II. BEPALINGEN WELKE DOOR HET HOF GEINTERPRETEERD MAAR NIET Vernietigd zijn

II.1. GEZINSHERENIGING VAN FAMILIELEDEN VAN EEN ONDERDAAN VAN EEN DERDE LAND

(...)

II.1.4. De bestaansmiddelen, de huisvesting en de ziektekostenverzekering vereist bij de aanvraag tot verblijf van familieleden van de gezinshereniger die subsidiaire bescherming geniet

Artikel 10, § 2, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980 :

De specifieke procedure vervat in artikel 9ter van de wet onderscheidt zich van de procedure die van toepassing is op de personen die subsidiaire bescherming aanvragen krachtens artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Niettemin wordt geen onderscheid gemaakt wat de bijzondere beschermings-status betreft die krachtens beide bepalingen wordt verleend, zodat beide categorieën op het vlak van gezinshereniging gelijk worden behandeld.

Overweging B.15.3.

De bepaling is van toepassing op familieleden van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, ongeacht of zijn verblijfstitel van beperkte dan wel onbeperkte duur is. De verwijzing naar artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet zo worden begrepen dat ze beoogt te bepalen voor welke familieleden de tijdelijke uitzondering geldt inzake de vereiste bestaansmiddelen, de huisvesting en de ziektekostenverzekering.

Overweging B.15.6. (zie ook B.18.6.)

(...)"

3.6. Verweerder ontkent nergens in zijn nota dat hij de bovenvermelde brief van de raadsman van verzoeker van 29 november 2021 niet zou hebben ontvangen of niet zou hebben begrepen dat dit de in punt 1.4. bedoelde aanvraag ondersteunt. Alleszins wordt deze brief als stuk 1 gevoegd bij de nota.

3.7. Verzoeker vermocht dan ook de verwachting te koesteren dat verweerder met deze brief rekening zou houden en zou uitleggen waarom verzoeker, ondanks het feit dat hierin uitdrukkelijk werd verantwoord waarom deze documenten niet moesten worden gevoegd, toch het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, huisvesting en ziekteverzekering moest overleggen. Deze uitleg ontbreekt echter. In de bestreden beslissing kan enkel worden gelezen dat verzoeker niet alle bewijsstukken overlegt die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden vastgesteld bij artikel 10bis van de Vreemdelingenwet, "te weten: volgende documenten ontbreken: Bewijs dat ref.persoon beschikt over toereikende, regelmatige en stabiele bestaansmiddelen , het bewijs dat ref. persoon over een Ziekteverzekering beschikt die alle risico's in België dekt voor zichzelf en de andere leden van de familie..." Hieruit blijkt niet dat verweerder met het gestelde in de brief van de raadsman van verzoeker rekening heeft gehouden bij zijn besluitvorming.

3.8. Verweerder kan dit vastgesteld gebrek in de zorgvuldigheidsplicht niet dienstig a posteriori gaan rechtzetten in zijn nota waar hij voor eerst een uitleg verstrekt waarom verzoeker niet zou zijn vrijgesteld zijn van het voorleggen van het bewijs van voldoende bestaansmiddelen, huisvesting en ziekteverzekering. Verzoeker betwist deze uitleg in de synthesememorie. De Raad gaat geen uitspraak doen over een inhoudelijke betwisting die geen steun vindt in de motieven van de bestreden beslissing.

3.9. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige onderdelen van het middel behoeven dan ook geen verdere bespreking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Heist-op-den-Berg van 7 oktober 2022 *“tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf”* (bijlage 41ter) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA